

ماسىپى رەشى پچكۆلە

سەمەد بېھرەنگى

تېكۆشەر خالىد

كردوويه به كوردى

شهوی چله بوو. له قوولایی زهريادا، پيره ماسی،
دوانزه هزار دانه له منداډ و نه وه کانیښی له
دووری خوی کو کردبوونه وه و چیروکی بو
ده گیرانه وه...

هه بوو، نه بوو، ماسییه کی رهشی بچکوله هه بوو،
که له گهل دایکیدا له جوباریکدا ده ژیان. نه م
جوباره له دیواره به ردینه کانی شاخیکه وه ده هاته
دوره وه و ده رڅایه دوله که وه. مالی ماسییه ره شه
بچکوله که و دایکی، له بن به ردیکی ره شه وه بوو؛
له ژیر سه قفیک له قه وزه دا. شه وان، هه ردو وکیان
له ژیر قه وزه که دا ده خه وتن. ماسییه ره شه
بچکوله که ده میک بوو، نه و تاسه یه له دلیدا بوو،
که نه گهر بو تاقه جاریکیش بو وه مانگه شه و له
ماله که یاندا ببینیت.

دایکه و بهچکه، بهیانی خوا پوژی دهکردهوه تا
نیواره به دواي یهکتر دهکەوتن و جارجاریش
تیکهلی ماسییهکانی دیکه دهبوون و خیراخیرا، له
شوینۆچکهیهکدا، دهپویشتن و دهگهپانهوه. ئەم
بیچووه ماسییه، تاقانه بوو، لهو دههزار گهرايهی
دایکی داینابوو؛ تهنیا ئەو مابوو دهوه.

ماوهیهک بوو ماسییه رهشه بچکولهکه بیرى
دهکردهوه و زۆر کهم دهدوا. ته مبهل و بیمهیل
ئه مسهروئهوسهرى دهکرد و دهگهپایهوه و
زۆرینهی کاتهکانیش له دایکی دوا دهکەوت.
دایکی وای دهزانی بیچووهکهی نهخوشییهکی
ههیه که ئهوهیش به خیرایی له کۆلی دهبیتهوه،

بەلام توومەز نەخۆشی ماسییە رەشە، شتیکی
دیکەیه!

بەیانییەکی زوو، هیشتا خۆر هەلنەهاتبوو،
ماسییە بچکۆلەکه دایکی بەئاگا هینایەوه و گوتی:
دایە، دەمەوی تۆزیک قسەت لەگەڵ بکەم.

دایکی بە خەوالووییەوه گوتی: بچکۆل گیان،
کات نەدۆزیوەتەوه ئیستا نەبییت؟ قسەکەت
هەلگرە بۆ کاتیکی تر، باشتەر نییە کەمیک
بگەرین؟

ماسییە بچکۆلەکه گوتی: نا دایە، تاقەتی گەرانم
نییە، دەمەویت لیڤە برۆم.

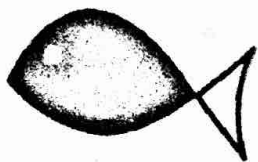
دایکی گوتی: بە دانیاییەوه دەبی برۆیت؟
ماسییە بچکۆلەکه گوتی: بەلی دایە، دەبی برۆم.

دایکی گوتی: ئاخو بهم به یانییه زووه، دهتهوی

روو له کوئی بکهیت؟

ماسییه ره شه بچکوله که گوتی: ده مه وی برۆم
بزانم کو تاییی ئه م جو باره به کوئی ده گات.
ده زانی دایه! زیاتر له مانگیکه من بیر ده که مه وه،
تا بزانم ئه م ئاوه له کوئی ده گیرسیته وه و
ئیستاش که ئیستایه، هیچم چنگ نه که وتوووه. له
دوینیشه وه وه نه نوستووم و ههر بیرم
کردوو ده ته وه. له ئه نجامدا ئه و بریاره م دا، خو م
برۆم کو تاییی ئه م جو باره بدۆزمه وه. هه ز
ده که م بزانم، که له شویننه کانی دیکه چ خه به ره.
دایکه پیکه نی و گوتی: منیش کاتیک منداڵ بووم،
زۆر بیرم له م شتانه ده کرده وه، ئاخو گیانه که م،
جو بار، خو سه ره تا و کو تاییی نییه، ههر ئه مه یه
که هه یه! جو بار هه می شه ده روا و به هیچ
کوئییه کیش ناگات.

ماوه يه ک بوو ماسيی په شی بچکوله بیړی ده کرده وه

ماسییه ره شه بچکوله که گوتی: ناخر دایه گیان!
مه گهر به و جوړه نییه که هر شتیک به کوتایی
دهکات؟ شه و کوتایی، روژ کوتایی دیت، حهفته،
مانگ، سال...

دایکه قسه ی پی بری و گوتی: ئه م قسه زلانه
به ره ئه ولاره، دوام که وه با برۆین بو که پان.
ئیسنا کاتی که پانه، نه ک ئه م جوړه قسانه!

ماسییه ره شه بچکوله که گوتی: نا دایه، من ئیتر
له م که پانانه ماندوو بووم، دهمه ویت ملی ری
بگرم و برۆم بیینم له شوینه کانی تر چی
دهگوزهریت. پهنگه وا بیر بکه یته وه، که که سییک
ئه م قسانه ی فیږی ماسییه بچکوله که کردوو،
به لام بزانه، که من خووم زور دهمیکه ئه م

بیرکردنه وهیه م ههیه. ههلبهت زور شت له موله و
فیر بووم؛ بو نموونه ئه وه فیر بووم، که زوربهی
ماسییه کان، کاتی پیری گله و گازنده ده کهن که
ژیانیان هه روا به فیر داوه. هه میسه ناله و
نه فرهت ده کهن و گله بییان له هه موو شتیک
ههیه. من دهمه ویت بزانه، هه به راستی، ژیان
یانی ئه وهی، که له شوینۆچکه یه کدا هه برۆیت
و بییت تا پیر بییت و دواتر هیچ! یان جوریکی
دیکه ییش ده توانیت له دنیا دا بژیت؟

کاتیک ماسییه ره شه بچکوله که له قسه کانی
بو وه وه، دایکی گوتی: بچکول گیان! مه گهر له
که لله ی داوی؟ دنیا!... دنیا!... دنیا ئیت یانی چی؟

دنيا هەر ئەم شوینەیه که ئیمەى لىن، ژيانىش
هەر ئەمەیه که ئیمە هەمانە...

لەم کاتەدا، ماسییەکی گەورە لە مالهەکیان نزیک
بوو و هەو و گوتی: دراوسى! لەسەر چى لەگەل
منالەکەت پرتەو بۆلەتانه، دیارە ئەمرو نیازی
گەرانتان نییه؟

دایکی ماسییەکە، بە دەنگی دراوسىکەى، لە
مالەکەى هاتە دەرەو و گوتی: چ سال و
زەمانەیه که تى کەوتووین، ئیستا ئیتر منداڵەکان
دەیانەوێت شت فیری دایکیان بکەن!

دراوسى گوتی: چۆن مەگەر؟

دایکی ماسییه که گوتی: سهیرکه، ئەم دەنکه زیخه
دهیهوئیت بۆ کوی بڕوات! هه‌میشه ده‌لی،
ده‌مه‌وئ بڕۆم و ببینم دنیا چ باسه! قسه‌ی زل!
دراوسی گوتی: بچکۆل! وهره بزانم تو له
که‌یه‌که‌وه ئاوا بوویت به‌ عالیم و فه‌یله‌سووف و
ئیمه‌ت ئاگادار نه‌کردوو ده‌ته‌وه؟

ماسییه بچکۆله‌که گوتی: خانم! من نازانم تو به
کی ده‌لییت عالیم و فه‌یله‌سووف، من ته‌نیا له‌م
گه‌رانه‌ماندوو بووم و نامه‌وئیت به‌رده‌وام بم
له‌م گه‌رانه‌ماندوو که‌رانه و به‌ گالتینه‌وه
خۆش‌حال بم و کتوپر چاو بکه‌مه‌وه و ببینم، که
وه‌ک ئیوه‌ومانان پیر بووم و هیش‌تاش هه‌ر ئەو
ماسییه چاوبه‌ستراوه‌م، که بووم.

دراوسى گوتى: وى! ئەو دەلى چى!

دايى گوتى: من قەت بىرم بۆ ئەو نەدەچو

منالە تاقانەكەم، ئەمەي لى دەرچىت. نازانم چ

خراپەكارىك چوۋەتە بن كلىشەيەو!

ماسىيە بچكولەكە گوتى: هيچ كەس نەچوۋەتە بن

كلىشەمەو، من خۆم بىروھۆشم ھەيە و تى

دەگەم، چاوم ھەيە و دەبينم.

دراوسى بە دايى ماسىيەكەي گوت: خوشكى!

ئەو ھەلەزۆنە پىچاوپىچەت بىرە؟

دايە گوتى: بەلى، چاكى بۆ چوۋى، زۆر لە

منالەكەم نزيك دەبوۋەو، ئاخىر بلىم خوا چى لى

بكات!

ماسيه بچكوله كه گوتي: به سيكه دايه! نهو
هاوريم بوو.

دايه گوتي: ره فاقه تي ماسي و حله زون، گويمان
له مه نه بوو بوو!

ماسيه بچكوله كه گوتي: منيش دوژمنايه تي
ماسي و حله زونم گوي لي نه بوو بوو، به لام
نيوه و مانان سه ري نهو بيچاره يه تان كرد به قورا.
دراوسي گوتي: نه م قسانه كون بوون.

ماسيه بچكوله كه گوتي: نيوه خوتان قسه ي كون
ديتنه پيشي.

دايكي ماسيه ره شه بچكوله كه گوتي: حه قي بوو
بيكوژين، مه گهر بيرت چوو له ملاولا كه
داده نيشيت چي ده گوت؟

ماسییه بچکوله که گوتی: که واته منیش بکوژن،

چونکه منیش هر ئه و قسانه ده که م.

سهرتان نه ئیشنم، دهمه قالینی ئه مانه، هه موو

ماسییه کانی به کیش کرد. قسه کانی ماسییه

بچکوله که هه موانی تووره کردبوو. یه ک له

ماسییه پیره کان گوتی: لات وایه ره حمت پی

ده که ین؟

یه کیکی دی گوتی: بهس ته میگردنیکی چکوله ی

ده ویت!

دایکی ماسییه ره شه که گوتی: برۆنه ئه ولاوه،

دهست له مناله که م نه دهن.

یه کیکی دیکه له وان گوتی: خانم! کاتیک

مناله که ت، به و جوړه ی پیوښته په روه رده

نه کړدووه، ده بیت سزا که یشی ببینیت.

دراوسی گوتی: خه جالته ده بم، که بلیم

دراوسی ئیوهم.

یه کیکی دی گوتی: تا له وه زیاتر نه قه و ماوه،

بینیرن بو لای پیره حله زون.

ماسییه کان تا هاتن ماسییه ره شه بچکوله که

بگرن، هاوریکانی ده وریان دا و له فهرته نه که

دو وریان خسته وه. دایکی ماسییه ره شه که سنگی

خوی ده کوتایه وه و ده گریا و ده یگوت: وای،

خه ریکه مناله که م له ده ست دده م، قوری کوی

بکه م به سه رمدا.

ماسییه بچکوله که گوتی: دایه! بو من مهگری، بو

حالی ئەم پیره ماسییانه داماوانه بگری.

یه کیك له ماسییهکان له دووردهوه هاواری لی

ههستا: سووکایه تی مه که دهنگه زیخ!

دووهمیان گوتی: ئەگەر برۆیت و پاشان

په شیمان ببیتهوه، ئیتر رینگهت نادهین ببیتهوه

به م ناوه دا.

سییه میان گوتی: ئەمانه هه وه سی گهنجیتین،

مه پو!

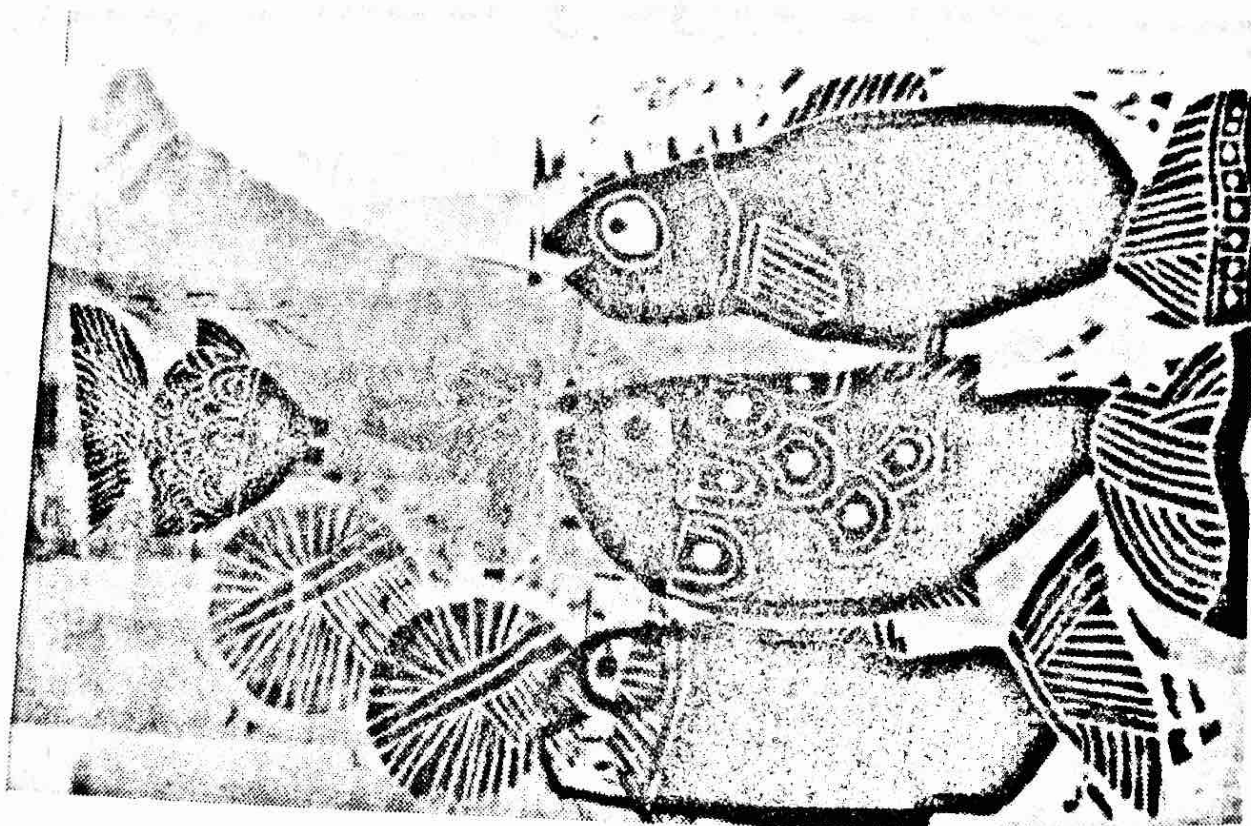
چواره میان گوتی: مه گەر ئیره، چ عه یبیکى هه یه؟

پینجه میان گوتی: دنیا یه کی دیکه له گور ی نییه،

دنیا ئیره یه، بگه ریوه!

دهنگه دهنگ كه وته نئوان ماسييه كانه وه، گوايه ماسي پره شي بچكوله

به نياز به چئت دهريا ببينئت

شەشەمیان گوتى: ئەگەر بېيتەوۋە ھۆش خۆت و
بگەرېيتەوۋە، ئەو كاتە باوەر دەكەين، كە ھەر
بەراستى ماسىيەكى ژىرى.

حەوتەمیان گوتى: ئاخىر ئىمە خوومان بە بىنىنى
تۆۋە گرتوۋە!

دايىكى گوتى: بەزەيىت پىمدا بېتەوۋە، مەرۋ! مەرۋ!
ماسىيە بچكۆلەكە ئىدى قسەيەكى لەگەل ئەواندا
نەبوو. چەند ھاورپىيەكى ھاوتەمەنى، لەگەلدا
رۆيشتن تا تاڭگەكە و لەوئوۋە گەرانەوۋە. ماسىيە
بچكۆلەكە كاتىك لەوان جيا بوۋەوۋە، گوتى:

ھاورپىيان، بە ھىۋاى دىدار، لە بىرم مەكەن!
ھاورپىكانى گوتيان: چۆن دەكرىت لە بىرت
بكەين؟ تۆ ئىمەت لە خەلەفاۋىي بە ئاگا ھىنايەوۋە،

تۆ شتانیکت فیّر کردین، که تهنانهت خه یالیشان
به لایدا نه چووبوو. به هیوای دیدار، هاورپی دانا
و بیباک!

ماسیه بچکوله که له تاڭکه که هاته خواره وه و
کهوته ناو گۆمیکی پر له ئاوه وه، سه ره تا
دهستوپیی ون کرد. به لام دواتر دهستی کرد به
مه له کردن و گه ران به دهوری گۆمه که دا. تا
ئه وکاته نه یینیبوو، که ئه وه هموو ئاوه له
شوینیکیدا کو بیته وه. هه زاران ماسی، که له
که وچک ده چوون، سه رزل و له شولار باریک له وه
ناوه دا هاتوچۆیان بوو. که ماسیه ره شه
بچکوله که یان بینی، به گالته جارییه وه گوئیان: تۆ
ئیتړ چ ده عبايه کی! له کوئوه پهیدا بوویت!

ماسىيە بېكۆلەكە جوان ھەلىسەنگاندن و گوتى:
تكا دەكەم، رېزى خۆتان بگرن، من ناوم ماسىيە
رەشە بېكۆلەكەيە، ئۆدەش ناوى خۆتان بلىن با
يەكترى بناسين.

يەكېك لە سەرەمىكۆتەكان گوتى: ئىمە يەكترى
بە سەرەمىكۆتە بانگ دەكەين.

يەكېكى دىكە گوتى: خاوەنى ناووشۆرەتى
خۆمانين.

يەكېكى دىكە گوتى: لە ئىمە جوانتر، لە دنيادا
بوونى نىيە.

ئەوى دىكە گوتى: وەكوو تو قەلبوقۆر نين.

ماسى گوتى: من قەت باوەرم نەدەکرد ئۆدە
ئەودەنە لە خۆتان رازى بن، باشە، من ئۆدە

دەبەخشم، چونكە ئەم قسانەى كردتان لە
نەزانىيەو بوو.

سەرەمىكوتەكان بە يەكدەنگ ھاواریان لى
هەستا: يانى ئىمە نەزانىن؟

ماسى گوتى: ئەگەر ئىو نەزان نەبوونايە،
دەتانزانى، كە لە دنياڧا زۆر كەسى دىكە ھەن كە
شىوھيان بەلای خۆيانەو دىلخۆشكەرە، ئىو
تەنانت ناوھەكەيشتان ھىي خۆتان نىيە!

سەرەمىكوتەكان زۆر توورە بوون، بەلام، چونكە
بينيان ماسىيەكە راست دەكات، لە دەرگايەكى
دىكەو بوى چوون و قسەكەيان گۆرى و
گوتيان: لە راستىڧا تۆ لە خۆتەو خۆت دەدەيت
بە دارودىواردا، ئىمە ھەموو پۆژىك لە

به يانییه وه تا ئیواره به دنیا دا ده گهرین، به لام

جگه له خومان و دایکوباو کمان هیچ که سیکي

دیکه نابینین، مه گهر کرمه بچوو که کان، که

ئه ویش حساب نییه!

ماسی گوئی: ئیوه خو ناتوانن له م گومه بچنه

ده ره وه، ئیتر چون ده لین وه لا ئیمه دنیا

که راوین؟

سه ره میکوته کان گوئیان: بو مه گهر جگه له م

گومه، دنیا یه کی دیکه یشمان هه یه؟

ماسی گوئی: لانیکه م ده بیته بیر بکه نه وه، که ئه م

ئاوه له کوئیه دیت و له ده ره وه ی ئه م ئاوه یشدا

سەرەمپکۆتەکان گوتیان: دەرەووی ئاو ئیتر

کوئیە؟ ئیمە خو هەرگیز دەرەووی ئاومان

نەدیو! هاها... هاها... سلاو لەو

سەرۆکەللەیت!

ماسییە پەشە بچکۆلەکش پیکەنین گرتی. بیرى

کردهوه وا باشتره وازیان لی بینیت و بروات.

دواتر بیرى کردهوه، باشتره دوو قسه لهگهڵ

دایکیشیان بکات و پرسى: ئیستا دایکتان له

کوئیە؟

کۆتوپر دەنگى بۆقیك راپپه راند.

بۆقه که له لیواری گۆمه کهدا، له سەر بهردیک

دانیشتبوو، خوی هه لدايه ناو ئاوه کهوه و هاته

لاى ماسىيەكەۋە و گوتى: من لىرەم، ئەمرىكت

هەبوو؟

ماسىيەكە گوتى: سلاۋ دايەگەۋرە!

بۆقەكە گوتى: ئىستا كەى كاتى خۆنۋاندنە،

جىقنى بىخاۋەن! مندالت بەگىر ھىناۋن و قسەى

زلزل دەكەيت! من ئىدى ئەۋەندەم تەمەن ھەيە،

كە بزانم دىنيا ھەر ئەم گۆمەيە. باشتەرە برۆى

بەدۋاى ئىشى خۆتەۋە و منالەكانمان بە لارپىدا

نەبەيت.

ماسىيە بچكۈلەكە گوتى: سەدسالى تىرىش بژىت،

دىسان لە بۆقىكى نەزان و داماو زياتر ھىچى تر

نيت.

بۆقەكە توورپە بوو و خۆی بەرەو لای ماسییە
رەشە بچكۆلەكە ھەلدا. ماسییەكە دەرپەری و گل
و كرمەكانی بن گۆمەكەى تێك چرژاندن.
دۆلەكە پێچوپەنای زۆر بوو، جۆبارەكەیش
ئاوەكەى چەند بەرامبەر ھەستابوو، بەلام ئەگەر
بتویستبا لەسەر شاخەكەوہ لە تۆلەكەوہ
بروانیت، جۆبارەكەت وەك تالەدەزوویەكى سپى
دەبینى. لە شوینێكدا گاشەبەردێك لە شاخەكە
جیا بووبووہوہ و كەوتبووہ جۆبارەكەوہ
ئاوەكەى كردبوو بە دوو بەشەوہ. مارمێلكەىەكى
گەورە، بە ئەندازەى لەپى دەستێك، سكى بە
گاشەبەردێكەوہ نووساندبوو. چێژى لە گەرمى
خۆرەتاوہكە دەبینى و سەیرى ئەو قرژالە خڕ و

زله‌ی ده‌کرد، که له‌سه‌ر لمی قه‌راخ ئاوه‌که مات
بووبوو، له‌و شوینه‌ی قوولایی ئاوه‌که‌ی که‌متر
بوو، خه‌ریک بوو بۆقیکی ده‌خوارد که‌ راوی
کردبوو. ماسیه‌ ره‌شه‌که‌ له‌ پریکدا چاوی به
قرژاله‌که‌ که‌وت و ترسا. له‌ دووره‌وه‌ سلاویکی
کرد. قرژال به‌ قینه‌وه‌ سه‌یریکی کرد و گوتی:
"چه‌ند ماسیه‌کی به‌ئه‌ده‌بی! ئا وه‌ره‌ پیشه‌وه
بچکۆل، وه‌ره‌!"

ماسیه‌ بچکۆله‌که‌ گوتی: من ده‌رۆم دنیا بگه‌ریم
و هیچیش نامه‌وێت بیه‌ نیچیری جه‌نابتان.
قرژال گوتی: تۆ بۆ ئه‌ونده‌ ره‌شبین و ترسنۆکی،
ماسیه‌ بچکۆله‌که‌؟

ماسى گوتى: من نه رهشبينم، نه ترسنوك. من
هه رچييهك، كه چاوم دهيبينيت و ئه قلم دهيليت،
له سهر زمانيشمه.

قرژال گوتى: باشه. فهرموو با ببينم چاوى تو
چى بينيوه و ئه قلت چى گوتووه، كه خه يالت بو
ئه وه چووه، من دهمه وييت تو راو بكهم؟

ماسى گوتى: ئيتر خوت له گيلى مه ده!

قرژال گوتى: مه به ستت بو قه؟ توش كه مناليكى
نه زانى بابو! من رقم له بو قه كانه و بو يه راويان
ده كه م. ده زانى، ئه مانه وا بير ده كه نه وه ته نيا
بوونه وه رى ئه م دنيايه خو يانن و خوشبه ختيشن،
من دهمه وييت تيان بكه يه نم، كه دنيا له راستيدا

به دهستی کیویه! پاشان تو مه ترسه گیانه!

وه ره پیشی، وه ره!

قرژال ئه م قسانه ی کرد و به لاره لار به ره و لای

ماسیه ره شه بچکوله که رۆیشت. ئه وهنده

هه زه لیانه ده رۆیشت، که ماسیه که بی ویستی

خوی پیکه نینی لی پژا و گوتی: به دبه خت! تو، که

هیشتا فیر نه بووی چون به ریدا برۆیت، به چیدا

ده زانی دنیا له دهستی کیدایه؟

ماسیه ره شه که مه ودایه کی له نیوان خوی و

قرژالدا راگرت. سیبه ریک که وته سهر ئاوه که و

له پریکدا، شلپه یه ک قرژاله که ی له لمه که دا

نوقووم کرد. مارمیلکه که، که سه روکه لله ی

قرژالی بینی، وهها پیکه نین گرتی، خلیسکا و
زۆری نه مابوو خویشی بکه ویتته ناو ئاوه که وه.

قرژاله که ئیتر نه یده توانی بیته دهره وه. ماسیه

بچکوله که بینی، کورپیزگه شوانیک له قه راخ

ئاوه که وه ستاوه و ته ماشای ئه و قرژاله که

دهکات. رانه مهر و بزن نزیک بوونه وه و

لمبۆزیان خسته ناو ئاوه که وه. دهنگی ماعه ماع و

باعه باع ئه و ناوه ی ته نی.

ماسیه ره شه بچکوله که هینده ئارامی گرت، تا

مهر و بزنه کان تیرئاو بوون و رۆیشتن. پاشان

بانگی مارمیلکه ی کرد و گوتی:

"مارمیلکه گیان! من ماسیه کی ره شی بچکوله،

که دهرۆم کوتاییی ئه م گو مه بدۆز مه وه. وا بیر

دەكەمەو، كە تۆ گياندارىكى ئاقل و دانا بىت،

لەبەر ئەمەيە، كە دەمەوئىت شتىكت لى بېرسىم.

مارمىلكە گوتى: ھەرچىت دەوئىت، بېرسە.

ماسى گوتى: لە رېگادا، منيان زۆر بە ماسىخۆرە

و مشارماسى دەترساند، ئەگەر تۆ شتىك

دەربارەي ئەمانە دەزانىت، پىم بلى.

مارمىلكە گوتى: مشارماسى و بالندەي

ماسىخۆر، لەم ناوہ بوونيان نىيە، بەتايىبەتى

مشارماسى، كە لە دەريادا دەژى. بەلام

ماسىخۆرە رەنگە ھەر لەم خوارە لىت پەيدا بىن.

نەكا فريو بخۆيت و بچىتە كىسەكانيانەوہ.

ماسى گوتى: چ كىسەيەك؟

مارمیلکه گوتی: ماسیخۆره، به گهردنییهوه
کیسهیهکی ههیه، که زۆر ئاو دهگریت. ئهوه له
ئاودا مهله دهکات و جاری وایه ماسیهکان،
نهزانانه، دهچنه ناو کیسهکهیهوه و ئهویش ریک
قووتیان دهدات. ئهلبهته ئهگهر ماسیخۆره برسی
نهبیّت، ماسیهکان ههر لهو کیسهیهیدا
دههیلتیهوه تا پاشان بیانخوات.

ماسی گوتی: ئیستا ئهگهر ماسی بچیته ناو
کیسهکهوه، ئیتر رپی هاتنهدهرهوهی نییه؟
مارمیلکه گوتی: هیچ رپیهک نییه، مهگهر ئهوهی،
که کیسهکه بدریننی. من خهجههریکت پی دهدهم،
که ئهگهر تووشی ماسیخۆره بووی، ئهوه کاره
بکهی.

ئەو كات، مارمىلكەكە چوۋە كەلپنى بەردەكەۋە و

پاشان بە خەنجەرىكى زۆر وردىلەۋە گەپرايەۋە.

ماسىيە بچكۆلەكە خەنجەرەكەي ۋەرگرت و

گوتى: مارمىلكە گيان! تۆ زۆر دىلنەرمى. من

نازانم بە چ شىۋەيەك سوپاست بكەم.

مارمىلكەكە گوتى: پىۋىست بە سوپاس ناكات

گيانەكەم! من يەك تەن خەنجەرى ئاوام ھەيە.

كاتىك، كە بىكار دەبىم، دادەنىشم و لە دىركى

گياكان خەنجەر دروست دەكەم و بە ماسىيە

داناكانى ۋەك تۆي دەبەخشم.

ماسى گوتى: مەگەر پىش منىش ماسى بىرەدا

تىپەپىون؟

مارمیلە که گوتی: زۆریش تیپەر یون! ئەوانە ئیستا
ئیتەر بوونەتە دەستە و تاقم و تەنگیان بە پیاو
ماسیگرە کهش هەلچنیو.

ماسییە پەشە که گوتی: عەفوومکە، قسە قسە
دەهینیت. ئەگەر بە فزوولم تئێ نەگەیت، بلی
بزانم، چۆن تەنگیان بە بە ماسیگرە که هەلچنیو؟
مارمیلە که گوتی: ئاخر چونکە هەموویان پیکەو،
هەر ئەوەندە ماسیگرە که تۆرە کهی هەلەداتە
ناو ئاوە کهو، هەموویان دەچنە ناو تۆرە کهو و
پایدەکیشن و لەگەڵ خۆیاندا بەرەو دەریای
دەبن.

مارمیلکه که گوئی به درزی به رده که وه نا و
گوئی هه لخت و پاشان گوتی: من ئیتر له سهر
ئیزنت، بیچو وه کانم خه به ریان بووته وه.

مارمیلکه خوی کرده وه به که لینی به رده که دا.
ماسیه ره شه که ناچار به ری که وت. به لام به م
شیوه یه پرسیار له دوا ی پرسیار له که لله یدا
که لاله ده بوو، که به رده وام له خوی ده پرسى:
هر به راست، ئه م جو باره ده رژیته ده ریا وه؟
نه کا ماسیخوره به م زووانه بگاته سه رم؟
به راست، مشارماسی دلی دیت ها وره که زی
خوی بکوژی و بخوات؟ بالنده ی ماسیخور، ئیتر
چ دوژمنایه تییه کی له گه ل ئیمه دا هه یه؟

ماسیی بچکۆله، به ده م مه له وه، ده پوشت و
بیری ده کرده وه. له هه ر بسته پیه کدا شتیکی
تازه ی ده بینی و فیری ده بوو. ئیستا ئیتر خوشی
لی ده هات، که مه یلان به تاڤکه کاندای شۆر بیته وه
و دیسان مه له بکات. ههستی به گهرمی تیشکی
خۆر ده کرد له سه ر پشتی و وزه ی لی
وه ر ده گرت.

له شوینی کدا ئاسکینک به په له ئاوی ده خواره وه.

ماسیه بچکۆله سلاوی کرد و گوتی:

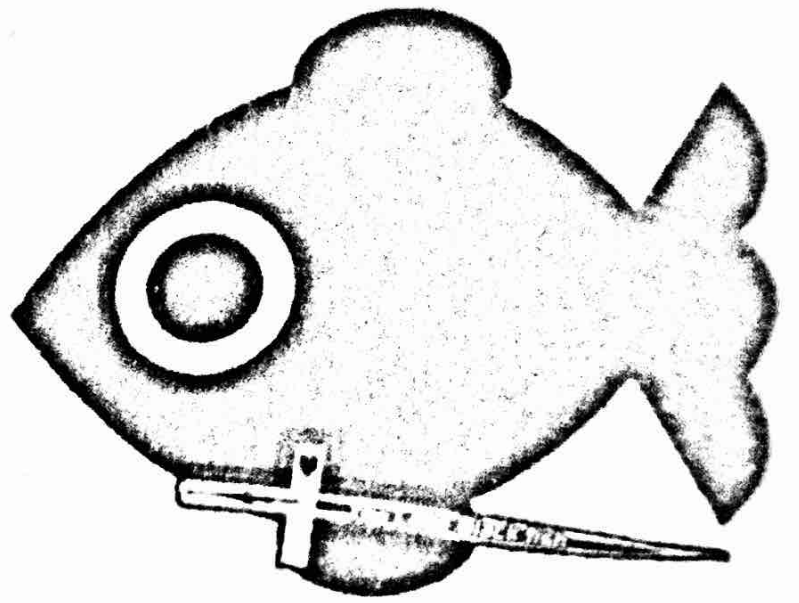
ئاسکه جوانه که، بۆ وا به په له ی؟

ئاسکه که گوتی: راوچی دوام که وتوو،

گولله یه کیشی لی داوم؛ نه وه تا.

ماسیه بچکوله شوینی گولله‌که‌ی نه‌بینی، به‌لام
به شه‌له‌شه‌ل-رؤیشتنه‌که‌یدا تی گه‌یشت، که
راست ده‌کات.

له لایه‌ک کیسه‌له‌کان له‌به‌ر گه‌رمای خوره‌تاودا
سه‌رخه‌ویان ده‌شکاند و له لایه‌کی تره‌وه
قاسپه‌قاسپی که‌و ئه‌و ناوه‌ی ته‌نیبوو. بو‌نی گیای
کیوی له‌هه‌وادا شه‌پۆلی ده‌دا و تی‌که‌لی ئاوه‌که
ده‌بوو.

ماسی ره شی بچکۆله خه نجه ریکی پی بوو

دوانیوه‌رۆ گەیشته شوینیک، که دۆله‌که به‌رین
ده‌بوو و ئاوه‌که به‌ ناوه‌راستی بێشه‌یه‌کدا
ده‌رۆشت. ئاوه‌که ئه‌وه‌نده زۆر هه‌ستابوو، که
ماسیه‌ ره‌شه‌که، به‌راستی که‌یفی ده‌کرد. پاشان
رێکه‌وتی ماسیگه‌لیکی زۆری کرد. له‌و کاته‌وه‌ی،
که‌ له‌ دایکی جیا بوو بووه‌وه، ماسیی نه‌بینیوو.
چه‌ند ماسیی وردیله‌ ده‌وریان دا و گوتیان: له‌وه
ده‌چیت بێگانه‌ بیت، ها؟

ماسیه‌ ره‌شه‌که گوتی: ئه‌ری غه‌ریبه‌م، له
رێیه‌کی دووره‌وه هاتووم.

ماسیه‌ وردیله‌کان گوتیان: ده‌ته‌ویت بۆ کوی
برۆی؟

ماسییه ره شه که گوتی: ده روم کوتاییی جوبار
بدوزمه وه.

ماسییه وردیله کان گوتیان: کام جوبار؟

ماسییه ره شه که گوتی: هر ئه م جوباره، که ئیمه
مه له ی تیدا ده که یین.

ماسییه وردیله کان گوتیان: ئیمه به مه ده لئین
رووبار.

ماسییه ره شه که هیچی نه گوت. یه ک له ماسییه
وردیله کان گوتی: هیچ ده زانی، ماسیخوره له سهر
ری وه ستاوه؟

ماسییه ره شه که گوتی: ئه ری، ده زانم.

یه کیکی دیکه گوتی: ئه وهش ده زانی، که

ماسیخوره، چ کیسه یه کی پانو پوری هه یه؟

ماسییه ره شه که گوتی: ئەمەشیان دەزانم.

ماسییه کی وردیله که گوتی: سەرەپای ئەم

شتانەش، دەتەوێت برۆیت؟

ماسییه ره شه که گوتی: ئەری، هەرچۆنیک بووه،

دەبێت برۆم.

بە خێرای ورتەورت کەوتە نێوان ماسییه

وردیله کانه وه، که: ماسییه ره شی بچکۆله له رێی

دووره وه هاتوو و دهیهوێت بروات کۆتایی

پووبار بدۆزیته وه و هیچ ترسیکیشی له

ماسیخۆره نییه! چەند ماسییه وردیله کەلکەلە

ئەوه لەسەریدان، که له گەل ماسییه ره شه که دا

برۆن، بەلام له ترسی گهوره کانیان ورتەیان له

دەم نەهات. چەند دانەیه کیشیان گوتیان: ئەگەر

ماسيخۆره نه ده بوو، له گهلت ده هاتين، ئاخري ئيمه
له كيسه ي ماسيخۆره ده ترسين.

له تهنشت رووباره كه وه لادييهك هه بوو، ژنان و
كچاني لاديكه له ليواري رووباره كه دا قاپوقاچاخ
و جلوبه رگيان ده شووشت. ماسيه بچكوله كه
تاوي گويي له دهنگه دهنگي ئه وان راگرت و
تاويكيش سه يري شلپوهوري مندا لاني كرد و به
ري كهوت. رووشت و رووشت و هه ر رووشت و
ديسانيش رووشت تا شهوي به سه ردا هات. بو
خوي له ژير به رديكدا خهوت. نيوه شهو بيدار
بووه وه و بيني مانگ كهوتوو هته ئاوه كه وه و
هه موو لايه كي رووناك كردوو هته وه.

ماسییه ره شه بچکوله که مانگی زور خوش
دهویست. شه وانیک، که مانگ ده که و ته ئاوه که وه،
ماسی حه زی ده کرد له ژیر قه و زه کاندایته ده ری
و توژیک قسه ی له گه ل بکات، به لام هه ر جاریک
دایکی له خه و به ئاگا ده هاته وه، ئه وی بو ژیر
قه و زه کان په لکیش ده کرده وه و دووباره
دهیخه وانده وه.

ماسی بچکوله خوی برده پیشه وه و گوتی:
سلاو، مانگی جوانم!

مانگ گوتی: سلاو، ماسی ره شی بچکوله! تو له
کوی! ئیره له کوی؟

ماسی گوتی: گه ریده یی ده که م.

مانگ گوتی: جیهان زۆر گهورهیه، تۆ ناتوانیت
هه موو شوینیک بگه رییت.

ماسی گوتی: باشه، بۆ ههر شوینیک که توانیم،
دهرۆم.

مانگ گوتی: چه زم ده کرد تا کازیوه له لات
بمینه وه، به لام هه وریکی رهشی گه وره، به ره و
پووی من دیت، که بهر به تریفه م بگریت.

ماسی گوتی: مانگی جوان! من تریفه ی تۆم زۆ
خۆش ده ویت، زۆر چه ز ده که م هه میشه له سه ر
من بدره وشیتته وه.

مانگ گوتی: ماسی گیان! راستیه که ی من خۆم
پووناکیم نییه. خۆر پووناکیم ده داتی و منیش
ئه و پووناکییه ده ده مه وه به زه وی. راستی تۆ

ئەو ەت بېستووە، كە مروڤهكان دەيانەوئە تا
چەند سالىكى دىكە بفرن و لەسەر من بنىشنەو؟
ماسى گوتى: ئەمە مەحالە.

مانگ گوتى: كاريكى قورسە، بەلام مروڤهكان
هەر كاريك كە دليان بيهوئە...

مانگ نەيتوانى قسەكەى تەواو بكات. هەورى
رەش گەشت و پرووى داپۆشى و شەو دووبارە
تاريك بووئەو و ماسيە رەشەكە تاكوئەنيا
مايەو. چەند خولەك مات و حەپەساو، لە
تاريكى رامما، پاشان چوو و ژير بەردىكەو و
خەوت.

بەيانى زوو لە خەو هەستا. لە سەروويەو چەند
دانه ماسيى وردىلەى بينين، كە لەگەل يەكدا

خه ریکی ورته ورت بوون. تا بینیان ماسییه
په شه که له خه و هه ستاوه، یه کدهنگ گوتیان:
به یانیت باش!

ماسییه په شه که هه ر زوو ئه وانی ناسییه وه و
گوتی: به یانی باش! له کو تاییدا به دوامدا هاتن!
یه ک له ماسییه وردیله کان گوتی: ئه ری، به لام
هیشتا ترسمان له دل دهرنه چوو.

یه کی دیکه گوتی: بیرکردنه وه له ماسیخوره،
ئارامی لی بریوین.

ماسییه په شه که گوتی: ئیوه له زیاده بیر
ده که نه وه. خو ناکری ئه م هه مووه له بیر
ئه وه دابن. که به ری ده که وین، به ته واوی
ترسمان ده شکیت.

به لام هر ويستان به ري بكهون، بينيان، كه
ئاو له دهوړوبهريان هه لكشاه و سه رپوشيكيان
له سهر دروست بووه و هه موو شوينيك تاريك
بووه و ريي نه ملاولاكردن نه ماهه. ماسيه
ره شه كه له جيي خويدا تي گه يشت، كه له
كيسه ي ماسيخوره دا گريان خواردووه.

ماسيه ره شه بچكوله كه گوتي: هاورپيان! ئيمه له
كيسه ي ماسيخوره دا گيرمان خواردووه، به لام
ريي دهر بازبوونيشمان به ته واوي لي دانه خراوه.
ماسيه ورديله كان دهستان كرد به گريه وزاري،
يه كيان گوتي: ئيمه ئيتر ريي هه له اتنمان نيه.
خه تاي تويه، كه چوويته بن كليشه مانه وه و
ئيمه ت به لاړيدا برد.

يەككى تر گوتى: ئىستا ھەموومان قوت دەدات
و ئىتر كارمان تەواوہ.

لە پرىكدا دەنگى قاقايەكى ترسناك لە ئاوەكەدا
بىسترا. ئەمە ماسىخۆرە بوو، كە پىدەكەنى.
پىدەكەنى و دەيگوت: ماسىي چەندە وردىلەم
گرتوون! ھاھاھاھاھا... بەراستى دلم بۆتان
دەسووتىت! ھىچ دلم نايت قوتتان بدەم!
ھاھاھاھاھا...

ماسىيە وردىلەكان دەستيان كرد بە پارانەوہ و
گوتيان: ھەزرەتى ئاغاي ماسىخۆرە! ئىمە
ناووناوبانگى تۆمان زۆر دەمىكە بىستووہ و
ئەگەر لوتف بنوینىت، دەنووكى پىرۆزت تۆزىك

بکەیتەو، کە ئیمە برۆینە دەرەو، هەمیشە نزا
بۆ بوونە پیرۆزەکەت دەکەین.

ماسیخۆرە گوتی: من نامەوێت هەر ئیستا ئێو
قوت بدهم. ماسیی بارگەخراوم هەیه، سەیری
ئەو خوارەو بکەن.

چەند دانە ماسیی گەورە و بچووک لە کیسەکەدا
بوون. ماسییە وردیلەکان گوتیان: حەزرەتی
ئاغای ماسیخۆرە! ئیمە خۆ کارێکمان نەکردووە،
ئیمە بیگوناحین. ئەم ماسییە ڕەشە بچکۆلەیه
ئیمە ی بە لاریدا بردووە.

ماسییە بچکۆلەکە گوتی: ترسنۆکانه! وا بیر
دەکەنەو، ئەم بالەندە فیلبازە، کانگای

بەخشندەیییە، کە بەم جوۆرە لیی دەپارێنەو؟

ماسييه ورديله كان گوتيان: تو هيچ نازانيت
دهلييت چي. ئيستا دهيبيني حه زره تي ئاغاي
ماسيخوره چون ئيمه ده به خشيت و توش قوت
دهدات!

ماسيخوره گوتي: ئا، ده تانبه خشم، به لام به
مه رجيك.

ماسييه ورديله كان گوتيان: مه رجه كه تان
بفه رموون، قوربان!

ماسيخوره گوتي: ئهم ماسييه ده مه وه ره بخنكين
تا ئازادي به ده ست بهين.

ماسييه ره شه بچكوله كه خوي له ماسييه
ورديله كان جيا كرده وه و گوتي: رازي نه بن! ئهم

بالنده فیلبازە دەیهوئیت تیگمان بەر بدات، من
بیروکەیهکم هەیه...

بەلام ماسییە وردیلەکان، ئەوەندە لە بیری
ئازادیی خۆیاندا بوون، کە بیریان لە هیچ شتیکی
دیکە نەکردەوه و هێرشیان بو ماسییە ڕەشە
بچکۆلەکە برد. ماسییە بچکۆلەکە پاشەوپاش
دەرۆشت و لەسەر خو دەیگوت: ترسنوکانە،
بەهەر حال تازە گیرتان خواردوو و ڕیی
هەلاتنتان نییە، دەرەقەتی منیش نایەن.

ماسییە وردیلەکان گوتیان: دەبیّت بتکوژین، ئێمە
ئازادیمان دەوئیت!

ماسىيە رەشەكە گوتى: ئەقلىتان تيا نەماو! ئەگەر
مىنىش بكوژن، دىسانىش رىيى ھەلاتن بوونى نىيە،
فرىوى مەخۇن!

ماسىيە وردىلەكان گوتيان: تو ئەم قسانە
دەكەيت، تا گيانى خۆت رزگار بکەيت و دەنا
ئەسلەن بىر لە ئىمە ناکەيتەو!

ماسىيە رەشەكە گوتى: باشە گوى بگرن
رئىيەكتان نىشان بدەم. من لە نىوان ئەو
ماسىيانەدا خۆم وەك مردوو لى دەكەم؛ با
ئەو كاتە بىينىن ماسىخۆرە ئىوہ ئازاد دەكات يان
نا، ئەگەر قسەكەم قبول نەكەن، بەم خەنجەرە
ھەمووتان دەكوژم، يان كىسەكە پارچە پارچە
دەكەم و دەپۆمە دەرەوہ و ئىوہش...

یهک له ماسییه کان قسه که ی پی بری و هاواری
کرد: به سیکه ئیترا! من تهحه مولى ئەم قسانه
ناکه م... ئوهوئ... ئوهوئ... ئوهوئ...

ماسییه ره شه که، که گریانى ئەوى بینى، گوتى:
ئەم مندالە به نازونوکه تان بو له گەل خوتاندا
هیناوه؟

پاشان خه نجه ره که ی دهرهینا و نیشانی ماسییه
وردیله کانی دا. ئەوان ناچار پیشنیاری ماسییه
به چکوله که یان قبول کرد. به درووه خویان
به یه کدا هه لپرژاند. ماسییه ره شه که خوی کرد به
مردوو و ئەوانیش سه رکه وتنه سه ر و گوتیان:
حه زره تی ئاغای ماسیخوره، ماسییه ره شه
دهمه وه ره که مان بو تهخت کردیت...

ماسیخوره پیکه‌نی و گوتی؛ کاریکی باشتان کرد.

ئیستا له پاداشتی ئەم کارەتان، هەمووتان بە

زیندوویی قوت دەدەم، که لەناو دلمدا بە دلی

خۆتان گەران و پیاسە‌ی پر له چێژ بکەن.

ماسییە وردیلەکان ئیتر بواریان نەما. بە خیرایی

هەموویان پڕژانە ناو گەرووی ماسیخۆرەوه و

کاریان تەواو بوو.

بەلام ماسییە رەشەکه، هەر ئەو کاتە،

خەنجەرەکه‌ی راکیشا و بە یەک پێکان،

پەردەکیسە‌ی ماسیخۆرە‌ی هەلد‌ری و رۆیشت.

ماسیخۆرە له تاودا هاواری کرد و سەری کیشا

بە ئاوه‌که‌دا، بەلام نەیتوانی دوا‌ی ماسییە

بچکۆله‌که بکه‌وێت. ماسییە رەشەکه رۆیشت و

رۆیشت و دیسانیش رۆیشت، تا بوو به نیوه‌رۆ.
ئێستا ئێتر شاخ و دۆل ته‌واو بووبوو و
رووباره‌که به ده‌شتیکی ساف و ته‌ختا
تیده‌په‌ری. له راستوچه‌پدا چه‌ند چه‌می بچووکی
دیکه‌یش ده‌رژانه رووباره‌که‌وه و ئاوه‌که‌یان
چه‌ند به‌رامبه‌ر زیاد کردبوو. ماسیه‌ ره‌شه‌که
چیژی له فراوانیی ئاوه‌که وه‌رده‌گرت. له پریکا
بی ئه‌وه‌ی به‌خوی بزانی، بینی ئاوه‌که
سه‌روبنی نییه. به‌ملادا رۆیشت، به‌ولادا رۆیشت،
به هیچ کوییه‌ک نه‌گه‌یشت. ئاوه‌که هینده زۆر
بوو، که ماسیه‌ بچکوله‌که له‌ناویدا ون بووبوو!
هر چۆنیک، که دلی ده‌یویست مه‌له‌ی کرد و
دیشان سه‌ری به هیچ شوینیک نه‌گه‌یشت. له

پریکدا بینی ٹاڑہ لیکي دریڑ و گہورہی بریقہ دار
ہیرشی بو دینیت. مشاریکی دووسہر بہ
دہمیہ وہ بوو. ماسیہ بچکولہ کہ بیر کردہ وہ
ہر نیستا مشارماسی پارچہ پارچہی دہکات، بہ
خیرایی وہ خو کہوت و دہرپہری و چوہ سہر
ٹاودہ کہ، پاش کہ میک، دووبارہ چوہ وہ ژیر
ٹاودہ کہ، کہ قوولایی دہریاکہ ببینیت. لہ نیوہی
رئیدا بہ گہلہ ماسیہ ک گہیشٹ - ہزاران ہزار
ماسی! لہ یہ کیکیانی پرسی: ہاوری، من بیگانہ م،
لہ ری دوورہ وہ ہاتووم، ئیرہ کوئیہ؟
ماسی، بانگی ہاوریکانی کرد و گوتی: سہیر
کہن! یہ کیکی دیکہ...

دوایی به ماسییه ره شه‌که‌ی گوت: هاوړی،

به‌خیر بیت بو دهریا!

یه‌کیکی دیکه له ماسییه‌کان گوتی: هه‌موو

پووبار و جووباره‌کان دهرژینه ئیره‌وه، نه‌ل‌به‌ته

هه‌ندیک له‌وانیش به زه‌ل‌کاوه‌کاندا دهرپونه

خواری.

یه‌کیکی دیکه گوتی: هر کاتیک هه‌زت کرد،

ده‌توانیت بیته ناو ده‌سته‌و‌تاقمه‌که‌مانه‌وه.

ماسییه ره‌شه بچکوله‌که شادمان بوو، که

گه‌یشت‌بووه دهریا. گوتی: باشته‌ره له سه‌ره‌تادا

گه‌شتی بکه‌م، دواتر بیم تیکه‌لی ده‌سته‌که‌تان بم.

هه‌ز ده‌که‌م، نه‌م جاره، که توړی پیاوه

ماسیگره‌که دهرپن، منیشتان له‌گه‌ل بم.

یه کیک له ماسییه کان گوتی: هەر بهم زووانه به
ئاره زووه کهت ده گهیت، ئیستا برۆ گهشته کهت
بکه، به لام ئه گهر چوویت ه سهر ئاوه که، ئاگات له
ماسیخۆره بیت، که ئهم رۆژانه بیپهروان له
هه موو شتیک، ههر رۆژیک چوارپینج ماسیمان
لی راو نه کهن، دهستان لی هه لئاگرن.

ئه وکاته ماسییه ره شه که له دهسته ی ماسییه کانی
دهریا جیا بووه وه و خوی به مه له کردنه وه
خهریک کرد. پاش که میک سهر ئاوه که.
خۆره تاوی گهرم دره وشایه وه. ماسییه ره شه
بچکوله که ههستی به گهرمییه سوتینه ره که ی
خۆره تاو ده کرد له سهر پشتی و چیژی

وهرده گرت. له سه رخو و به خوشييه وه له سهر
پرووی دهریادا مه له ی ده کرد و به خو ی ده گوت:
"مه رگ زور ئاسان ده توانیت ئیستا بیت بو لام.
به لام من تا ده توانم بژیم نابیت پیشوازی له
مه رگ بکه م. ئه لبه ته ئه گهر کاتیکیش ناچار له گهل
مه رگدا پرووبه پروو بوومه وه- که ده بمه وه-
گرنگ نییه، گرنگ ئه وه یه، که ژیان یان مه رگی
من چ کاریگه رییه کی له سهر ژیانی ئه وانی دیکه
ده بیت.

ماسییه ره شه بچکوله که نه یوانی زیاتر له مه بیر
و خه یالی خو ی دریژه پی بدات. ماسیخوره هات
و ئه وی گرت و بردی. ماسییه بچکوله که به
ده می ماسیخوره که وه په له قاژه ی ده کرد، به لام

نەیدەتوانى خۆى رزگار بکات. ماسیخۆره
ناوقەدى ئەوەندە بە توندی گرتبوو، کە خەریک
بوو گیانی دەردەچوو! ئاخر، ماسییەکی بچکۆلە
چەندە دەتوانیت لە دەرهوهی ئاودا بە زیندوویی
بمیینتەوه؟

ماسییەکە بیرى دەکردهوه، کە خۆزگە
ماسیخۆره هەر ئیستا قووتى دەدا بەشکم ئاو و
شیى ناو سکی ئەو، چەند خولەکی دیکە رى لە
مەرگی بگریت. بەم بیرەوه بە ماسیخۆرهی گوت:
بوچی من بە زیندووی قووت نادهیت؟ من لەو
ماسییانەم، کە دواى مردنیان، ژەهراوی دەبن.

ماسیخوره هیچی نه گوت، بیری کرده وه: ئه ی

فیلباز! چی له ژیر سهرتدایه؟ نه کا بتهویت به

قسه م بینی و ده رپه ری؟

وشکانی له دووره وه ده رکهوت و نزیکتر و

نزیکتر ده بووه وه. ماسیه ره شه که گوتی: نه کهر

به وشکانی بگهین، ئیتر ته واو.

ئه مه بوو، که گوتی: ده زانم، که ده تهویت من بو

به چکه کانت ببهیت، به لام تا به وشکانی ده گهین،

من مردووم و لاشه م بووه ته کیسه یه کی پر

ژههر، بوچی به زه ییت به به چکه کانتدا نایه ته وه؟

ماسیخوره بیری کرده وه: خو حه زه رکردن

کاریکی باشه! تو بو خوم ده خوم و ماسیه کی

دیکه بو به چکه کانم راو ده که م... به لام بزانم...

خو فیلیکت له بن سهردا نه بیت؟ نا، ناتوانیت هیچ
کاریک بکهیت!

ماسیخوره له م بیرانه دا بوو، که بینی له شی
ماسییه ره شه که، شل بوو و جووله ی نه ما.
بیریکی کرده وه:

واته مردو وه؟ ئیستا ئیتر خویشم ناتوانم بیخوم.
له خورا ماسییه کی ئاوا نه رم و ناسکه م له خوم
حه رام کرد!

ئه مه بوو، که ماسییه ره شه که ی بانگ کرد و تا
بلیت: هو ی بچکول! هیشتا نیوه گیانیکت تیدا ماوه،
که بتوانم بتخوم؟

به لام نه یتوانی قسه که ی ته واو بکات. چونکه هر
ئه وهنده ی که دهنووکی کرده وه، ماسییه ره شه که

قووتار بوو، کهوته خواردهوه، ماسیخوره بیینی،
که زور خراپ فریوی خواردووه، دواي ماسییه
ره شه بچکوله که کهوت. ماسی به خیرایی
باوباران هه وای دهبری، له تاسهی بو تاوی
دهریا بیحال بووبوو و ده می وشکی به شینی
دهریا سپاردبوو، به لام تا چووه ناو تاوده که و
هه ناسه یه کی تازه کرده وه، ماسیخوره و دک
برووسکه گه یشته سه ری و نه مجاره نه وهنده به
خیرایی ماسییه که ی راو کرد و قووتی دا، که
ماسی تا ماوه یه کیش تی نه گه یشت چ به لایه کی
به سه ردا هاتووه، ته نیا ههستی ده کرد، که هه موو
شوینیک شیدار و تاریکه و رییه ک له گوری نییه
و دهنگی گریان دیته بهر گوی. کاتیک چاوه کانی

به تاریکیه که راهاتن، ماسیه کی زور وردیله
بینی، که له سووچیکا کز دانیشتبوو و دهگیا و
داوای نهکی دهکرد. ماسیه ره شه که نزیک
بووه ده و گوتی:

بچکول! هسته له بیرى چارده سهردا به،
دهگرییت و داوای نه نکت دهکیت، که چی بیت؟
ماسیه وردیله که گوتی: تو ئیتیر... کیت؟...
مه گهر نابینیت خه ریکه... خه ریکه له ناو... ده چم؟
ئوهوئ... ئوهوئ... ئوهوئ... نه نه... من... من ئیتیر
ناتوانم له گهلت بیم توری ماسیگرده کی ده ریا
له توپهت بکه م... ئوهوئ... ئوهوئ...

ماسیه بچکوله که گوتی: به سه باب، تو خو
حه تای هه رچی ماسیه بردووته.

کاتیک ماسییه وردیله که دهستی له گریان

هه لگرت، ماسییه بچکوله که گوتی:

من دهمه ویت ماسیخوره بکوژم و ماسییه کان

ئاسووده بکه م، به لام پیش ئه وه، ده بیت تو

بگه یه نمه دهره وه، تا حه یامان نه به یت.

ماسی وریله گوتی: تو، که خهریکه خوت

ده مریت، چون ده ته ویت ماسیخوره بکوژیت؟

ماسییه بچکوله که خه نجه ره که ی نیشان دا و

گوتی:

هه ر لیڤه وه، سکی هه لده درم، ئیستا گوی بگره

بزانه ده لیم چی: من ده ست ده که م به

سوورانه وه و جرتوفرت به ملاولادا، بو ئه وه ی

ماسیخۆره ختووکهی بیټ و هەر ئهوهندهی، که
دهستی کرد به قاقالیدان، تو دهرپه ره دهرهوه.

ماسییه وردیله که گوتی: ئه ی خۆت چی؟

ماسییه بچکوله که گوتی: بیر له من مه که ره وه،
من تا ئه م نه فره تییه نه کوژم، نایه مه دهره وه.

ماسییه ره شه که ئه مه ی گوت و دهستی کرد به
سووران ه وه و جرتوفرت به ملاولادا و
ختووکه دانی سکی ماسیخۆره که.

ماسییه وردیله که له سه روو گه ده ی
ماسیخۆره وه ئاماده وه ستابوو. کاتی که
ماسیخۆره ده می کرده وه و دهستی کرد به
قاقالیدان، ماسییه وردیله که له ده مییه وه
دهرپه ری و رایکرد و پاش که می که له ئاوه که دا

کهوت، به لام هر چنده چاوه‌ری مایه‌وه
خه‌به‌ریک له ماسییه ره‌شه‌که نه‌بوو. له پریکا
بینی، که ماسیخوره پیچ ده‌خوا و هاوار ده‌کات،
تا نه‌وه‌ی ده‌ستی کرد به په‌لکوتان و پاشان
که‌وته خواره‌وه و خوی کی‌شا به ئاوه‌که‌دا و
دوای شلپه‌یه‌ک که‌وته ئاوه‌که‌وه و له لاقه‌فرتی
که‌وت، به لام هیچ خه‌به‌ریک له ماسییه ره‌شه
بچکوله‌که نه‌بوو و تا ئیستایش هیچ خه‌به‌ریکی
نییه...

پیره‌ماسی چیرۆکه‌که‌ی ته‌واو کرد و به
دوانزه‌هزار به‌چکه و نه‌وه‌که‌ی گوت: ئیتر کاتی
خه‌وه منداله‌کان، برۆن بنوون.

به چكه و نه وه كان .گوتيان: دايه گه وره! نه تگوت

ماسيه بچكوله كه چي به سهر هات؟

پيره ماسي گوتي: نه وه با بمينيت بو سبه يشه و.

ئيسټا كاتي خه وه، شه وتان شادا!

يانزه هزار و نوسه د و نه وه دوتو ماسيي بچكوله

"شه و شاد"يان كرد و چوون بنوون.

دايه گه وره يش خه وي لي كه وت، به لام ماسيه كي

سووري بچكوله هه رچهند هه ولي دا، خه وي لي

نه كه وت؛ شه و تا به ياني هه ر له بيري دهريادا

بوو.